

نگاهی به نهمین
همایش سالانه
انجمن فلسفه تعلیم
و تربیت

فضای مجازی و فلسفه تربیت

نجمه احمدآبادی آرانی*

در اواسط مهرماه ۱۳۹۷ توفیق یار شد و توانستیم به همراه استادان، دانشآموختگان و دانشجویان دانشگاه‌های کشور و اعضای انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران، در همایش فضای مجازی و فلسفه تربیت در شهر زیبای زاهدان شرکت کنیم. این همایش با هدف بررسی موضوعات، ویژگی‌ها و مسائل فضای مجازی از منظر فلسفه تربیت، نقش فلسفه تربیت در فضای مجازی، نقش فضای مجازی در فلسفه تربیت و ارائه راهکارهای تربیتی برای مشکلات مربوط به فضای مجازی، در دانشگاه سیستان و بلوچستان، برگزار شد.

در قالب استناد بالادستی خود را نشان می‌دهد، توجه صرف به دانش‌هایی از جنس نظری، ذهنی، انتزاعی و متفاوتیکی یا فلسفی و بی‌توجهی به دانش‌های فناورانه است، در حالی که با عنایت به سیطره نسبت کامل و گریزناپذیر فناوری‌های نوین بر زندگی انسان‌ها و اثرات شگرف آن بر تغییر در تفکر، رفتار و باورهای آدمی و ظهور دانش‌های نوین (ساده‌های جدید)، توجه به رویکرد «فلسفه فناورانه» تربیت از اهمیت و ضرورت بسیاری برخوردار است که باید در کانون توجه فلسفه تعلیم و تربیت دخیل در سیاست‌گذاری‌های تربیتی نیز قرار گیرد.

۲. شرط حضور گفت‌و‌گومند در رسانه‌های اجتماعی مجازی، امکان تجربه کردن گفت‌و‌گومند در جهان واقعی و در ارتباط رودررو با دیگران است. به عبارت دیگر، مدامی که بخت یادگیری و تجربه به شیوه گفت‌و‌گومند در محیطی چند صدا و متکر و پشتیبانی کننده از دیدگاه‌های مختلف در کنار یکدیگر وجود نداشته باشد، نمی‌توان از رسانه‌های اجتماعی مجازی به درستی استفاده کرد. ماهیت ارتباط‌گرای انسان او را ناگزیر از ایجاد پیوندهای ارتباطی می‌کند، اما صرف ارتباط با دیگران، منهای مسئولیت‌پذیری در برابر آنان، از ما موجوداتی اجتماعی نمی‌سازد. چند جانبی‌ای و عمیق‌تر بودن شکل ارتباط در فضای واقعی فرصت بیشتری برای گفت‌و‌گومندشدن در ارتباط‌ها فراهم می‌سازد که می‌تواند زمینه‌ای برای ارتباط گفت‌و‌گومند، کنش‌گرانه و همدلانه در ارتباط‌های مجازی باشد.

همایش در روز هجدهم مهر، با گزارش دبیر اجرایی و معاون فرهنگی دانشگاه سیستان و بلوچستان آغاز شد. در ادامه، استادان صاحب‌نظر در حوزه تعلیم و تربیت، سخنرانی‌های خود را عنوان‌های زیر ارائه کردند: دکتر خسرو باقری، استاد دانشگاه تهران، «دانش‌ضمنی رتبه دوم و آموزش الکترونیکی»، دکتر بختیار شعبانی ورکی، استاد دانشگاه فردوسی مشهد، «نظریه موج تاریخی و تحولات آموزش‌وپرورش»، دکتر محمود مهرمحمدی، استاد دانشگاه تربیت مدرس، «بازندهیشی در رسالت و کارکردهای تربیت مدرسای بهمنظور تضمین بقای آن در مواجهه با فضای مجازی». همایش با ارائه مقالات برتر ادامه یافت. عنوان‌های برخی مقالات برگزیده به صورت ارائه سخنرانی عبارت بودند از اصول و روش‌های تربیت مستولیت در فضای مجازی، در نگاه معطوف به دیگری امانوئل لویناس؛ تأمل تربیتی در رابطه میان شناخت و فناوری؛ موكها و فلسفه تعلیم و تربیت در عصر گشت رایانش؛ فضای مجازی و کنیگری آدمی به عنوان مواجهه‌ای تربیتی؛ فلسفه تربیت فناورانه یا فلسفه فناورانه تربیت، نقد گفتمان سیاست‌گذاری در نظام تربیتی ایران، توانمندی در گفت‌و‌گو به عنوان پیش‌نیازی برای کاهش کثرکارکردهای ارتباطی رسانه‌های مجازی و اجتماعی.

مهم‌ترین رهیافت‌های علمی نهمین همایش انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران عبارت‌اند از:

۱. یکی از موارد ضعف در سیاست‌گذاری‌های تربیتی که

* دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت

مقالات، و در نقش سوم به عنوان ایجاد کننده محتوای متمن کز. از فرسته های اورژانسی که این سه نقش می توانند ایجاد کنند، در نقش اول به طراحی آموزشی، تسهیل و همکاری یادگیرنده، در نقش دوم به ارزشیابی خودکار و یکسان و نمونه کارهای معتبر مدرس و در نقش آخر برنامه درسی خاص یادگیرنده با استفاده کامل از منابع آموزشی باز و ارتباطات آن لاین می توان اشاره کرد.

۶. مسئولیت از دسته مفاهیم رایج در فلسفه است که می تواند ارتباطی تنگانگ با دنیای مجازی برقرار کند. از آنجایی که لوپناس نگاه معطوف به دیگری و احسان مسئولیت در برابر دیگری را در کانون توجه خود قرار داده است، به نظر می رسد نگاه وی می تواند نقطه آغازین خوبی برای وارد کردن مقوله مسئولیت پذیری در دنیای مجازی قرار گیرد. مهم ترین اصول تربیتی در باب مسئولیت در فضای مجازی برآمده از دیدگاه ایشان عبارت اند از: دیدن دیگران به منزله سوژه، تأمین آزادی ایجادی در دانش آموزان، برقراری تعامل بین معلم و دانش آموز، ایجاد حساسیت در دانش آموزان نسبت به رنج دیگری، و ایجاد فضای امن آموزشی.

۷. نسل نوی یادگیری ترکیبی و از جمله یادگیری معکوس، امکان یادگیری در هر مکان و زمانی فراتر از کلاس درس را فراهم کرده است. بدین ترتیب، تجربه یادگیری از راه تعامل و در گیری فرآگیرنده در محیط خانه، افقی است که برای یادگیری معکوس گشوده شده است. در این راه، چگونگی تغییر ویژگی های سنتی تدریس چون ارتباط و گفت و گو، و تحلیل و تنگناهای تدریس، با پدید آمدن چنین تغییرهایی در تجربه فرآگیرنده ایان در فرایند یادگیری معکوس ترسیم شده اند. فروکاهش تدریس به تسهیل از جمله این محدودیت هاست.

۳. مهم ترین ویژگی های فضای مجازی که می توانند کنشگری آدمی را متاثر سازند، عبارت اند از عدم تجسس، بی واسطگی، همسان سازی اطلاعات، بسط شعاع رؤیت عمل، امکان سازی تکوین عمل جمعی، گسستگی عمل از عامل و ایجاد فرصت های جدید برای کنشگری آدمی، تکانهای شدن عمل، کاتالیزه شدن احساسات و کلیشه سازی برای عمل. مهم ترین راهبردهای تربیتی در مقابل این چالش ها، مواردی همچون گفت و گو، تمرين تفکر تأملی و فراخوانی به فراروی از کلیشه ها را در بر می گیرد.

۴. امروزه قاره ششم یا فضای مجازی بیشترین مکان و جمعیت جهان را به خود اختصاص داده است. به تبع آن، یکی از دغدغه های مهم مخصوصاً تعلیم و تربیت این است که کودکان و نوجوانان به کاربرانی رسیدگی تبدیل شوند تا قادر باشند از طریق نهادینه کردن ارزش های انسانی، خودکنترلی و خود انصباطی، امکان بیشترین بهره وری از این فضا را برای خویش و دیگران فراهم آورند. از این رو، یکی از مسائل مهم تربیتی در این حوزه به تربیت اخلاقی کاربران مربوط می شود. از طریق اتخاذ رویکرد مراقبت محور در فضای مجازی، علاوه بر اینکه می توان مسائل و نیازهای آموزشی فرآگیرنده ایان را شناسایی و مرتفع کرد، می توان زمینه های مناسبی را نیز برای تربیت اخلاقی کاربران مهیا ساخت تا امکان تأمل بر مراقبت و چگونگی کم و کیف آن در فضای مجازی نیز فراهم شود.

۵. فضای مجازی با شیوه هایی که ایجاد کرده است، وجود جدیدی را به موضوعات سنتی فلسفه وارد کرده و ابزارها و مفاهیم نوینی برای استدلال فلسفی فراهم آورده است که از آن به «گشت رایانش» در فلسفه یاد می کنند. موک نوعی دوره آنلاین با هدف دسترسی آزاد از طریق وب و مشارکت در مقیاس بزرگ است. از موک ها در رشته فلسفه تعلیم و تربیت، در سه نقش علمی، ارزیابی و طراحی می توان بهره گرفت: در نقش اول به عنوان سخنران، در نقش دوم به عنوان ارزیاب آزمون ها و

